DECIZII

DECIZIA (UE) 2020/1722 A COMISIEI

din 16 noiembrie 2020

privind cantitatea de certificate care trebuie emisă pentru întreaga Uniune, pentru anul 2021, în temeiul Sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii

[notificată cu numărul C(2020) 7704]

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ([1]), în special articolele 9 și 9a,

întrucât:

(1) Decizia 2010/634/UE a Comisiei ([2]) stabilește cantitatea de certificate care trebuie emisă pentru întreaga Uniune pentru licitare sau alocare cu titlu gratuit în 2013, în temeiul articolului 9 și al articolului 9a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE. Pentru a ține seama de aderarea Croației la Uniune, de extinderea sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii („EU ETS") pentru a include statele AELS care fac parte din SEE și de disponibilitatea unor informații suplimentare și a unor date mai precise, Decizia 2013/448/UE a Comisiei ([3]) a modificat în consecință Decizia 2010/634/UE, stabilind pentru întreaga Uniune o cantitate de 2 084 301 856 de certificate pentru anul 2013. Această cantitate trebuia redusă anual cu factorul linear de reducere de 1,74 %, pentru a determina cantitatea totală de certificate care trebuie emisă în anii calendaristici care urmează după 2013.

(2) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului ([4]) a modificat Directiva 2003/87/CE pentru a majora factorul linear de reducere la 2,2 % începând din 2021, ceea ce înseamnă o reducere cu 43 003 515 certificate a cantității de certificate care trebuie emisă în Uniune în fiecare an. Cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune, pentru anul 2021, stabilită în prezenta decizie este redusă cu această cantitate.

(3) La 1 februarie 2020 a intrat în vigoare Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ([5]) (Acordul de retragere). În temeiul articolului 127 din Acordul de retragere, Directiva 2003/87/CE se aplică Regatului Unit și pe teritoriul acestuia până la 31 decembrie 2020, când se va încheia perioada de tranziție stabilită la articolul 126 din Acordul de retragere. În plus, de la încheierea perioadei de tranziție se aplică Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord la Acordul de retragere. În temeiul articolului 9 și al anexei 4 la Protocolul privind Irlanda/Irlanda de Nord, Directiva 2003/87/CE continuă să se aplice Regatului Unit și pe teritoriul acestuia în ceea ce privește producția de energie electrică din Irlanda de Nord. În consecință, emisiile generate de producția de energie electrică din Irlanda de Nord rămân în continuare sub incidența Directivei ETS după încheierea perioadei de tranziție.

([1]) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

([2]) Decizia 2010/634/UE a Comisiei din 22 octombrie 2010 de ajustare a cantității de certificate care urmează să fie emise pentru întreaga UE pentru anul 2013 în temeiul schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii și de abrogare a Deciziei 2010/384/UE a Comisiei (JO L 279, 23.10.2010, p. 34).

([3]) Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 240, 7.9.2013, p. 27).

([4]) Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

([5]) Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (JO L 29, 31.1.2020, p. 7).

(4) Prin urmare, cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune pentru anul 2021 ar trebui calculată pe baza cantității anuale medii de certificate emise de actualele state membre în conformitate cu planurile lor naționale de alocare în perioada 2008-2012 ([6]) și a cantității anuale medii de certificate pentru perioada 2008-2012 alocate ca urmare a producției de energie electrică în instalațiile din Irlanda de Nord. Întrucât una din instalațiile în cauză din Irlanda de Nord a produs atât energie electrică, cât și căldură în perioada de referință, cantitatea anuală medie de certificate alocate ca urmare a producției de energie electrică de către această instalație se determină prin deducerea emisiilor provenite din producția de căldură, utilizând referința pentru căldură folosită pentru a determina numărul de certificate alocate cu titlu gratuit.

(5) În plus, în temeiul articolului 9a din Directiva 2003/87/CE și, în special, al alineatelor (1) și (4), cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune pentru anul 2021 ar trebui să țină seama de cele mai recente date științifice privind potențialul de încălzire globală al gazelor cu efect de seră, precum și de excluderea din EU ETS a instalațiilor mici de către Croația, Franța, Germania, Italia, Slovenia, Spania, Portugalia și Islanda în temeiul articolului 27 din Directiva 2003/87/CE.

(6) Pe baza celor de mai sus, pentru anul 2021, cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune, menționată la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE, ar trebui să se ridice la 1 571 583 007 certificate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Pentru anul 2021, cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune, menționată la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE, se ridică la 1 571 583 007 certificate.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 noiembrie 2020.

Pentru Comisie
Frans TIMMERMANS
Vicepreședinte executiv

([6]) Întrucât Croația a aderat la Uniune la 1 iulie 2013, cantitatea de certificate pentru întreaga Uniune a fost calculată în ceea ce privește Croația în conformitate cu punctul 8 din anexa III la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Croația, precum și adaptările la Tratatul privind Uniunea Europeană, la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (JO L 112, 24.4.2012, p. 21).